

Hálaadó Harangszó

2006. június 04. AZ ÁCSI REFORMÁTUS EGYHÁZKÖZSÉG GYÜLEKEZETI LAPJA

VII. évf. 2. szám

“Nyelveket egyező hitre...” Olvasandó: Apostolok cselekedetei 2,1-13

Pünkösöd csodája ebben a mondatban foglalható össze: “halljuk, amint szólnak a mi nyelvünkön az istennek nagyságos dolgait.” (11.vers). Ez a csoda ismétlődik meg mindenkinek az életében, amikor meghallja és megérti az Isten Igéjét. Így és ekkor válik az egykori esemény mindig megújuló csodává a nemzedékek egymásutánjában. Így válik -válhat- a Szentlélek kitöltése mindannyiunk saját ünnepévé. Pünkösdkor, amikor gyülekezetünkben jelen vannak azok, akik konfirmációi fogadalmat tesznek, még inkább buzgó legyen a könyörgésünk, hogy mindannyian meghalljuk és megértsük az Isten dolgait. Azért fohászunk, hogy ki-ki saját nyelvén hallhassa és foghassa fel, és fogadhassa be Isten hozzá szóló üzenetét. Amikor ugyanis ott Jeruzsálemben az apostolokat hallgató sokaság feltette a kérdést: hogyan halljuk mind saját nyelvünkön, amit mondanak -azzal épp azt vallották meg, hogy mindannyian értik a bizonyoságtételt.

Legyen hát ez az első és fontos üzenet a számunkra: Isten dolgait mindenki megértheti! Az evangélium mindenkire eljuthat és mindenki befogadhatja. Egykor Jeruzsálemben valóban soknyelvű gyülekezet hallgatta az apostolokat, de ma is soknyelvű a világunk. Még a magyar nyelven érintkezők is “sok nyelvet” beszélnek. Vannak, akik évek, akár évtizedek óta hallják s értik a Krisztusról való beszédet. Van, aki “anyanyelvi” szinten használja a bizonyoságtétel nyelvét. Olyan emberek ők, akik naponta használják, beszélnek ezt a nyelvet, akik olvassák az Igét, akik naponta imádságaikban párbeszédet folytatnak az Úrral. De vannak, akiknek még nem megy “folyékonyan” a krisztusi nyelv, az evangélium nyelve. Akik még csak egy-egy szót “kapnak el” az igehirdetésből, és akik még akadoznak az istenről való beszédben. Szemérmesen hallgatnak, mintha csak valóban idegen nyelven kellene megszólalniuk és félnek, hogy a rossz kiejtés miatt megmosolyogják őket. És természetesen vannak olyanok is -ó, de sokan- akiknek teljesen ismeretlen és érthetetlen a hívő beszéd, az Istenről való bizonyoságtétel. De legyen számukra is biztatás, hogy Isten mindig gondoskodik arról, hogy aki nem beszél a tanítványok nyelvét, az is megérthesse őket, megérthesse a Krisztusról szóló prédikációt. Amikor kisgyermekként a most konfirmálók bekapcsolódtak a hitoktatásba, talán csak egy-két

“szót” ismertek az evangélium nyelvéből. Egy-egy imádságot, nevet, történetet. Mégis megértették, kiről beszélünk a hittanórákon. Az esztendő alatt gyarapodott ugyan a “nyelvtudásuk”, de ez még nem elég ahhoz, hogy keresztyén, református életet éljenek. Nem elég ismerni a az evangélium szóincsét, használni kell, élni kell azt. Egy étellel kell beszélni Krisztusról. Ehhez kell a Szentlélek Isten munkája. A Lélek megértető, megpecsételő, meglevelező jelenléte kell, hogy meghalljuk és megértsük, és be is fogadjuk az Igét. A pünkösöd története éppen arról biztosít minket, hogy a Szentlélek ezt mindenkivel megteheti, mindenki előtt leleplezheti a Krisztustitkot. Ezért vagyunk jó reménységgel a most konfirmálók felől is, és mindenki felől, aki ma még nem érti az evangéliumot, nem érti tisztán, miről beszélünk. Könyörölgünk hát azért, hogy Isten az Ő pünkösdjét mindenkinek elhozhatja kegyelméből.

Másfelől pedig azt üzeni nekünk az Ige, a Lélek képessé tesz minket arra, hogy egy nyelvet beszéljünk. “Nyelveket egyező hitre” -mondja a 370. dicséret. Soknyelvű, szinte bábeli zűrzavarban, élő világunkban nagyon fontos dolog ez. Fontos, mert például már két nemzedék sem mindig érti egymást: apa és fia közt a világ dolgaiban, az élet felfogásában olykor áthidalhatatlannak tűnik az ellentét. Ritkán azonos a nyelve a szülőnek, pláne a nagyszülőnek és a gyermeknek vagy az unokának. Ezt tapasztaljuk az egyházban is, a gyülekezetekben is, mert azt látjuk, hogy az ifjak és idősebbek nem mindig találhatnak egymással hangot. Pünkösöd azonban azt üzeni, hogy mindenféle fajhoz tartozó, bármely nemű és nemzetiségű, sőt bármely korú élet egy nyelvet beszélhet: “Az Isten nagyságos dolgait.” Erről beszéltek az apostolok, ezt értették meg a hallgatóik a világ minden tájáról. Sőt, pünkösödben az apostolok beteljesedve látják a jóeli próféciaát: ifjak, vének, férfiak, nők, szolgák és szabadok egyaránt ugyanabban lesznek részesek: Isten titkainak megismerésében és az arról való bizonyoságtételben (17-18.vers). Az egyháznak tehát Isten azt adta küldetésül, hogy a széteső világban mindenkit igyekezzék összegyűjteni, és minden ellentétet igyekezzék Krisztusban lerombolni. De soha ne feledjük el, hogy ezért imádkoznunk kell! Könyörölgünk azért, hogy egyházunkban, gyülekezetünkben, ifjak és idősek, férfiak és nők egyaránt megértsék és egyképpen hirdessék Isten nagy csodáit! Ámen.

**Gerecsei Zsolt
lelkipásztor**

AZ ÁCSI REFORMÁTUS TEMPLOM 1961. ÉVI RÉGÉSZETI FELTÁRÁSA

Az Ácsi Református Egyház presbitériuma 1961-ben a templom tatarozását határozta el. Ennek első lépéseként leverték a külső vakolatot. Nt. Körmendi Lajos figyelmes és értő tekintete észrevette, hogy a déli fal sok évszázados, értékes emléket őriz. Jelentette a tatai Múzeumnak, s a kijövő szakemberek gyorsan meglátták az Árpád-kori építésű részeket. Ezzel híres lett az ácsi templom.

Bíró Endre kezdte a régészeti feltárást, majd átengedte Valter Ilonának a kutatást és a feldolgozást. 1961 július közepétől szeptember közepéig tartott az ásás. A 26.6x13.2 m. alapterületű templom déli oldalának jelentős része Árpád-kori falfelületnek bizonyult. Az 1961-es kutatás a déli oldalon két román kori ablakot tárt fel. Méretük és formájuk nem teljesen egyező. A nyugati kisebb, a terep szintjétől 3.3 méterre van, az ettől keletre lévő pedig 2.8 m. magasságban, s az előzőnél nagyobb. A két ablak között egy falelválás jelzi, hogy nem egyszerre épült az egész látható falfelület, hanem egy korábbi kisebb, és egy, az előzőhöz toldott, így nagyobbított templomról van szó. Így alakult ki a közel 20 m. hajójú román templom. A két román ablak közötti falelválás körüli terület kutatása bizonyította be, hogy a templom két periódusban épült. Az első – a kisebb – egy patkó alakú záródású szentéllyel, majd ennek keleti toldásaként egy félkör alakú szentéllyel zárul a középkori román templom. A korábbi kisebb templom a 12.-dik, a megnagyobbított a 13.-dik században épült. Tehát a korai kisebb és a bővített nagyobb egyaránt román kori. Az építési korszakok pontosítása a mai templom belső terében végzett ásásokkal történt. A híressé vált templom – a korai rész -, patkó alakú szentélyével tűnt ki kortársai közül. Ugyanis környékünkön hasonló nem található, inkább a Felvidék büszkélkedhet ilyenekkel.

A két periódusban épült templom járószintje kb. 60-65 cm-rel volt alacsonyabb a jelenlegi padlózatnál. Ez a 60-65 cm-es réteg 13.-dik sz.-i kerámia darabokat rejtett. Találtak nagyobb köleleteket is, azok feltehetően a középkori oltár részei voltak. A szentéllyel szemben megtalálták a templom nyugati végét, és sikerült tisztázni az északi fal vonalát is. Ezzel pontosan megrajzolhatóvá vált a teljes román templom alaprajza. Ezt jelzi a padok alatt futó rajzolat.

A TEMETŐNKRŐL

Mostanában sok szó esik községünkben a református temetőről. Oka van ennek. Sok munkával, anyagi ráfordítással sikerült rendbe hozni az öt és fél holdas terület jelentős részét elfoglalni igyekvő bozót kiirtásával. Tennivaló akad még bőven, hiszen a levágott bokrok visszamaradt tövén sok hajtás fakad, ami növekedésével vissza szeretné állítani a régi állapotot. Szinte a nap minden órájában vannak, vagyunk, akik körbe ballagunk a bozótirtás után már ismét bejárható területeken; olvasgatjuk az immár hozzáférhetővé vált sírkövek feliratait. Kis csoportokba verődött embereket lehet látni a sírkövek között, találgatják, kinek az ősei nyugszanak ott; van-e a családnak ma is élő utódja, vagy nincsen.

A temetőnek minden évszakra jellemző különös hangulata van. Most éppen a tavaszi. Virágoznak a gesztenyefák, lombjaik között egymással versenyre kelve énekelnek a madarak. A sírok többsége a hosszúra nyúlt tél után rendezett, friss virágokkal beültetve várja a még kellemesebb időt. A vázákban sok-sok virág, zömében tulipán és orgona. Egy-egy sír körül most is szorgoskodnak, másutt beszélgetnek, de látható síró, szemét törölgető látogató is.

A templom körül, az udvar különböző pontján nyitott szelvények tisztázták a középkori kerítőfalat, amely kb. 60 cm vastag lehetett, és szabálytalan alakú nyolcszög formájú volt. Sikerült feltárni e zárt térre vezető kapuépítmény maradványait is. A templom körül több sír is előkerült. Ez hasonló lelet a korai középkori templomok környezetének feltáráskor talált temetőkhöz. A templom belsejében is találtak sírt. A sírok egyikét sem sikerült azonosítani ismert személlyel. Az eltemetettek mellett kevés volt a mellékelet. Ezek közül kiemelkedik egy vaskarika pár. A meghosszabbított templom 19 m tengelyű volt, ez nem utal túlságosan nagy lélekszámú községre. Az első templom 7.3x11.8 m. méretű volt. A törökdúlás a falut elpusztította, de a templom olyan állapotban maradt meg, hogy újjáépíthető volt. Az újra vissza- és megtelepülők az építést az 1600-as évek első részében végezték el.

Amikor Misina Gergely és egy Váczi nevű társa a csallóközi oldalról átúsztatott a Dunán a falu irányába, itt csikós telepet találtak.

A 16.-dik sz. végéről ennyit tudunk a Győri Káptalan Hiteleshelyi Levéltárából (Felvallási Jegyzőkönyv 4. kötet 886.-dik lap): Felpéczi Alföldy György, hogy a török fogságába esett testvérét, Pétert kiválthassa, Kiskeszi faluban és Lowal (ma Lovad), valamint Ács pusztákon lévő osztatlan birtokrészeit, korábban Hathalmy György, feleségének, Kolos Erzsébetnek elzálogosította. Most ezeket visszaváltotta, de egyben ismét zálogba adja 200 forintért sógorának, Máthéssy Lászlónak és feleségének, Zsófiának. Mindez 1588-ban történt.

Arról is tudunk, hogy 1606-ban Ács Győr megye Pusztai járásához tartozott. (A járás székhelye Szentmárton volt.)

Tehát a 16-17.-dik sz. fordulójára körül a községben volt „mozgás”. A középkori pusztult falvak (Vas, Lovad, Zelebeg stb.) közül a fent leírt fallal körülvett ácsi középkori román templom adhatott olyan védelmet a hajdani lakosságnak, ami viszonylagos biztonságot jelentett a török és a császári csapatok ellen. Ugyanis a császári csapatok is pusztítottak.

Az így védekező lakosság alakíthatott 1620-ban most már református gyülekezetet. Bizonyosan gyakran futva, máskor minden lehető eszközzel védekezve; de elindítva útjára egy reménykedő gyülekezetet, hogy fejlődjön, hogy azóta is szünet nélkül zenghessen a Zsoltár.

Dr. Alföldi Kálmán
tiszteletbeli presbiter

Nagy itt a békeesség. Más-más felekezetű elhunytak nyugszanak egymás közelében. Ide ritkán jönnek be az úgynevezett civil élet kisebb vagy nagyobb torzalkodásai; tiszteletet kapnak az elhunytak és a gyászolók is. Megállunk elköltözött hozzátartozónk nyughelye mellett és emlékezünk. Újraéljük az elmúltat, gondolatban mindent, mindent elmesélünk abból, amit igazából már nem mondhatunk el.

Merengésből Sebestyén Miklós főgondnok köszönése térít magamhoz. „Itt tevékenykedem – mondja -, várom még néhány presbiter társamat, velük együtt a sírokról lekerült, de nem a hulladékgyűjtőbe tett koszorú, elszáradt virág és egyéb hulladékok összegyűjtését végzem.”

Megragadtam az alkalmat, megkértem, adjon tájékoztatást a temetőben történt változtatásról, további teendőkről, mindarról, ami ezzel kapcsolatban szükséges illetve érdeklődésre tarthat számot.

„A kérdésre adott válaszomat két csoportra osztom.

1./ A tisztogatás után felszabadult területen a sírkövek felirata alapján az egyeneságú leszármazottak eldönthetik, gondozni akarják-e továbbra a sírt, vagy nem.. Ha igen, akkor azt a lelkesízi hivatalban be kell jelenteni, mert a hivatalos részt /sírhely megváltása, nyilvántartásba vétel/ el kell végezni.

Amennyiben ilyen szándék nem merül fel, akkor – ugyanúgy, mint a régi temetőben a Korotnoki-sír mellett - a sírköveket egy kisebb területen, egymás közelében felállítjuk.

A temető első része, mint mindannyian tudjuk, már szinte megtelt. Az egyházi statisztika bizonyítja azt a szomorú tény, hogy magasabb a halálozások, mint a születések száma. A kitisztított terület – aminek a déli részébe mintegy 130 éve ásták az első sírokat – új sírhelyek kijelölését teszi lehetővé. Mert az is kell, rend is kell.

2./ A Temetőkről – temetkezésről szóló 1999. évi XLIII. törvény szabályozza a temetők rendjét. Ennek alapján presbitériumunknak is rövidesen ki kell dolgoznia temetőnk helyi szabályrendeletét. E rendeletet majd több helyen kifüggesztjük, közzé tesszük, hogy mindenki megismerhesse a belőle reá háruló kötelezettségeket. Addig is, amíg ez elkészül, a következőkre hívom fel a figyelmet, és kérem, hogy ezt szíveskedjenek megfogadni, betartani.

- A saját részterület ápolásával ne okozunk kellemetlenséget a szomszédoknak..

- A keletkezett hulladékot: fonnyadt virágot, elszáradt koszorút, kikapált gyomokat kizárólag a hulladékgyűjtőbe tegyük (ne a kerítések mellé vagy elhagyott sírokra).

ÉNEKKARI TALÁLKOZÓ

Gyülekezetünk énekkara május 19-én részt vett Etén a református templomban megtartott gyülekezeti énekkarok találkozóján. Egyházmegyénkből összesen 9 kórus szerepelt. Ez a találkozó is

„NEM TÖRÖM MEG AZ ÉN SZÖVETSÉGEMET” /Zsolt.89,35./

Ennek a Zsoltár idézetnek a jegyében indult kezdeményezésünk arra, hogy mi, 50 évvel ezelőtt konfirmált református testvérek közös istentiszteleten emlékezzünk vissza ünnepélyes fogadalomtételünkre május 21.-én a délelőtti istentiszteleten. Az

KIRÁNDULTUNK

Május 23.-án gyülekezetünk kis csoportja Budapestre utazott. Előzetes tervünk szerint először a Nemzeti Múzeumba érkeztünk, ahol egy könyvtár hangulatát felidézve készítették el az Oroszországból több mint 60 év után hazakerült sárospataki könyveket bemutató tárlatot. A 136 kötetet az intézmény kupola termében 13 tárlóban helyezték el. A tárlók közötti táblákon bővebb információkat olvashattunk, míg a tárlókban elhelyezett könyvek melletti cédulákon főként a könyveket azonosító adatok szerepeltek.

Második állomásunk a Ráday Könyvtár volt. A könyvtár alapja a Ráday-család főúri magánkönyvtára valószínűleg már a 17.-dik sz.-ban jelentős könyvgyűjtemény lehetett, valójában Ráday Pált tekintjük ma alapítónak. Ő – a maga korában szokatlan módon – nem az európai – ekkor - műveltebb nemzetek, hanem a magyar nyelvű irodalom céltudatos gyűjtését végezte. A családi tradíciókat fia – Ráday Gedeon folytatta, a fennmaradt gyűjtemény túlnyomó többségét ő gyűjtötte a 18.-dik sz.-ban. A könyvtár teljes anyaga mintegy 6500 mű kb. 12000-15000 kötetben. 1855-ben alakult meg a Dunamelléki Református Egyházkerület budapesti Teológiai Akadémiája. Török Pál püspök javaslatára az egyházkerület megvásárolta a gyűjteményt.

NYÁRI TÁBOROK!

Gyülekezetünk a nyár folyamán két tábort szervez a hittanosok számára.

1, Napközis hittantábor június 29-július 1 között (csütörtök-szombat) a parókián, délelőtt és délután foglalkozások, játékok, versenyek, kézművesség, ebéddel és uzsonnával, szombaton

- Ne helyezünk földet, lecserélt síremlékeket a hulladékgyűjtőbe!
- A síremlékek felújítása után a feleslegessé vált betontörmeléket a temetőből el kell szállítani.

- A sírfelújításokat nyilvántartásba vétel végett előre be kell jelenteni a lelkeszi hivatalban

- Temetkezni csak az egyházi vezetés tudomásával, előzetes engedély kérése után lehetséges ebben a temetőben.

Tekintve, hogy fentieket a feltüntetett törvény alapján foglaltam össze, kérem a tisztelt Látogatókat ezek maradéktalan betartására. De azt sem hallgathatom el, hogy gyülekezetünknek jelentős mértékű anyagi áldozatába került a jelenlegi állapot kialakítása. A rend fenntartásával becsüljük meg azt az áldozatot is, meg szeretneink nyughelyének tágabb környezetét is. Legyen közös célunk a kegyeleti méltóság megőrzése.

Mindezek után köszönetemet fejezem ki azoknak a Testvéreimnek, akik önzetlen segítséggel vagy anyagi támogatással közreműködtek eddig is a rend és a tisztaság fenntartásában, megőrzésében.”

Héregi Kálmán

istentisztelettel kezdődött, majd az egyes énekkarok előadásában gyönyörű énekekkel dicsőítettük Istenünket.

A szünetekben és a találkozó végén kottacserékre, baráti beszélgetésekre is sor kerülhetett. Végül a vendéglátó gyülekezet szeretetvendégséggel ajándékozott meg minden résztvevőt.

istentiszteleten Úrvacsorát vettünk, mint 1956. május 20.-án konfirmációi fogadalomtételünk alkalmával.

A szertartást követően a gyülekezeti teremben fehér asztal mellett hozzátartozóinkkal közösen folytathattunk baráti beszélgetést.

Tóth Gáborné (Péntek Irén)

A Ráday-család a megállapított érték 50 %-ának elengedésével támogatta az ügyet.

Harmadik helyszínünk ugyancsak a Teológiai Egyetem épülettömbjében elhelyezett Biblia Múzeum volt. Ez az intézmény 1988-ban jött létre a Ráday-gyűjtemény részeként. A Múzeum tartalmilag 4 fő részre tagolható: Az első a régészet és a Biblia kapcsolatával, a második a Biblia írás- és szövegtörténetével foglalkozik, a harmadik pedig a magyar nyelvű Biblia történetével, az utolsó a világ nyelveire lefordított Bibliát mutatja be a látogatóknak.

Külön meg kell említeni az utolsó két helyszínt, mert mindegyikben rendkívül szívélyes fogadtatásban, szakszerű tájékoztatásban részesültünk.

Ezt követően egy főhajtásra megálltunk a Teológia udvarán az 56-os mártírok, közöttük Herczeg Lajos emlékére állított kopjafáknál, majd az épület emeletének külső falán elhelyezett emléktáblánál.

Kifelé jövet a belső folyosón találkoztunk dr. Herczeg Pál professzor úrral. Találkozásunknak – megítélésem szerint – mindannyian örültünk.

Szép és lelkiekben gazdag, hasznos kirándulás volt. Mindenkinek ajánlom.

Héregi Kálmán

kirándulással. Július 2-án az istentiszteleten szolgálnak a táborozók. A tábor részvételi díja 1.500 Ft/fő.

2, Hittantábor Balatonfenyvesen augusztus 14-19 között. A tábornak saját strandja van, szállás és napi háromszori étkezés ára 10.000 Ft/fő. Foglalkozások és játékok mellett az időtől függően strandolási lehetőség van a sekélyvizű déli parton.

Örüljete az Űrban mindenkor! Ismét mondom: örüljete. A ti szelidségetek legyen ismert minden ember előtt. Az Űr közel! Semmiért se aggódjatok, hanem imádságban és könyörgésben mindenkor hálaadással tárjátok fel kéréseiteket Isten előtt." Fil. 4,4-6.

Így szolt Isten Igéje, azokhoz a konfirmáltakhoz, akiket Nt Kõrmeni Lajos lelkész úr készített fel bizonságtételre hitvallásukból negyven évvel ezelõtt.

2006. május 28.-án a 32 bizonságtétevbõl tízen hallgathatták Nt. Gerecei Zsolt lelkész úr szívet, lelket erõsítõ prédikációját, mivel hatan már eltávoztak az élõk sorai közül. A többiek pedig elfoglaltságukra hivatkozva maradtak távol.

Pünkõsdi ünnepünkhez közeledve példát adtak életükkel, Istenhez való kapcsolódásukkal a leendõ konfirmandusoknak és azoknak, akiknek a lelkét fásultság, közömbösség és a jövõbe vetett hit erõtlenése uralja. Pünkõsd ünnepén adja a Szentháromság örök Isten, hogy az Ő Lelke vezesse, vezérelje, irányítsa a szívüket. S mutassa meg életükkel, hogy az Ő gyermekei vagyunk, Isten gyermekei vagyunk, hozzákapcsolódva a mi lelkünkhez Krisztus örökõstársaiként.

"...és Isten békessége, mely minden értelmet meghalad meg fogja örízni szíveteket és gondolataitokat a Krisztus Jézusban." Filip.4.7.

Semseiné Késmárki Ágnes

KONFIRMÁCIÓ

Pünkõsd első ünnepén a délután 3 órakor kezdõdõ istentiszteleten konfirmálóznak elõzetes jelentkezés és felkészülés után (2006. június 4.) az alább felsorolt fiatal testvéreink:

Bartha Ágnes

Bognár Krisztina

Csabai Henrik

Csere Adrienn

Csuka Benjámin

Dudás Péter

Fikner József

Földes Nikolett

Józsa Olivér

Kelemen Attila

Kulhanek Mihály

Major Ádám

Szépvolgyi Flóra

Szűcs Kitti

Tóth Ádám

HÁBORÚS FELJEGYZÉS

Templomunk padlásának a déli oldalán, nyugati irányból kelet felé haladva a 12.-dik szarufán olvasható feljegyzés: „A

templomot bombázták. 1945. III. hó 25-én 11 drb. egészséges telitalálat érte. A környéken pedig 27 drb. lövedék csapódott be.”

Mohácsi László (rektor)

KIÁLLÍTÁS

Szeretettel hívjuk és várjuk az érdeklõdõket **június 25-én, vasárnap 18 órakor** az esti istentisztelet keretében tartandó kiállítás-megnyitóra a gyülekezeti teremben. A kiállítás címe: **Hitünk könyvei.** Bemutatásra kerülnek a parókiák rejtett kincsei:

a tudományos és a hitvallási iratok, könyvek ránk maradt példányai, a kegyességi irodalom szép darabjai. A kiállítást megnyitja Végh Zsuzsanna lelképásztor, a Dunamelléki Ref. Egyházkerület Ráday Gyűjteményének munkatársa. A kiállítás július 2-ig tekinthetõ meg.

EMLEKMŰÁLLÍTÁS

Tájékoztatjuk Kedves Testvéreinket, hogy az 1956-os forradalom és szabadságharc 50. évfordulóját méltóképpen kívánja megünnepelni községünk és gyülekezetünk is. Ennek keretében október 23-án emlékművet avatunk a templomkertben Herczeg Lajos elõtt tisztelegve. Az emlékműállítást a Polgári Kör kezdeményezte, több lehetséges helyszín közül került a választás a templomkertre. Mindannyian tudjuk, hogy Herczeg Lajos az ácsi református egyházközségébõl indult a teológiára, hogy lelképásztorként szolgálja Istenét. Képességeit mindenki

elismerte, elhivatottságát mégis életmentés közben elszenvedett halálával pecsételte meg. Úgy gondoljuk, hogy mártak ezért is az emlékmű valóban templomkertben lesz legméltóbb helyén. Az emlékművet közadakozásból szeretnénk felállítani. Ezért arra kérünk minden Kedves Testvérünket, hogy aki az elképzeléssel egyetért, lehetőségeihez képest adományaival támogassa az emlékmű elkészültét. Adományaikat a lelkészi hivatalban, az egyházközség főgondnokánál (Sebestyén Miklós), pénztárosánál (Ódor Béla) és a gyülekezet számlájára fizethetik be az OTP-ben, "Herczeg-emlékmű" megjelöléssel.

REGIONÁLIS, ORSZÁGOS REFORMÁTUSPROGRAMOK

Június 24-én, szombaton gyülekezetünk küldöttsége is részt vesz a REND (Református Egyházi Napok- Dunántúl) kaposvári rendezvényén. A programok június 23-25 között zajlanak: elõadások, énekkari találkozó, kiállítások, beszámolók, egyházi csoportok bemutatkozása színesítik a programot.

Augusztus 20-án délután 15 órakor a Magyar Reformátusok 5. Világtalálkozója keretében a Tatai és a Komáromi egyházmegye (Szlovákia) találkozója kerül sor a révkomáromi református templomban. Az alkalomra készül gyülekezetünk is. A világtalálkozót a Bocskai-évforduló kapcsán szervezik, emlékezve a vallásszabadságot biztosító 1606-os bécsi béke 400. évfordulójára.

AKIKET MEGKERESZTELTÜNK:

Gerecei László

Horváth Szintia

Bolla Károly Kevin

HÁZASSÁGOT KÖTÖTTEK:

Nagy Kálmán – Barati Krisztina

Nyéki Szabolcs – Csizmazia Andrea

Tóth Gábor – Boros Katalin

Fél Kornél – Semsei Ágnes

Stréhl Norbert – Tóth Veronika

AKIKTÕL ELBÚCSÚZTUNK

Kocsis Vince 83

Özv. Horváth Ferencné

Császár Erzsébet 65

Özv. Bányóczy Lajosné

Kovács Piroska 72

Ifj. Takács Béla 44

Csere Károly 65

Pongrácz Vince 89

Czakó Ignác 66

Az adatok április 10. és június 3. közötti idõszakra vonatkoznak.